Het College van Toezicht, hierna te noemen: het College, heeft in de onderhavige zaak beraadslaagd en beslist in de volgende samenstelling:
mevrouw mr. S.C. van Duijn, voorzitter,
mevrouw drs. B.J. van Leeuwen, lid-beroepsgenoot,
mevrouw drs. M.G.C. Jacobs, lid-beroepsgenoot,

over het door:

[klager], klager, hierna te noemen: de moeder, wonende te [plaats],

op 7 augustus 2020 ingediende klaagschrift tegen:

[de jeugdprofessional], beklaagde, hierna te noemen: de jeugdprofessional, werkzaam als orthopedagoog bij (en eigenaar van) de orthopedagogische praktijk [de praktijk].

Als secretaris is opgetreden mevrouw mr. L.C. Groen.

De moeder wordt in deze zaak bijgestaan door haar gemachtigde de heer [naam gemachtigde], werkzaam bij AKJ.

1 Het verloop van de procedure

1.1 Het College heeft kennisgenomen van:
– het klaagschrift ontvangen op 7 augustus 2020;
– het verweerschrift ontvangen op 30 september 2020;
– de conclusie van repliek ontvangen op 6 november 2020;
– de conclusie van dupliek ontvangen op 13 november 2020.

1.2 De voorzitter heeft op grond van artikel 3 van de (herziene) tijdelijke regeling werkwijze van het College van Toezicht en het College van Beroep in verband met COVID-19 (Corona), versie 8 juni 2020, hierna: de tijdelijke regeling, besloten om de klacht schriftelijk af te doen. Op grond van artikel 5 van de tijdelijke regeling zijn partijen in de gelegenheid gesteld om nog eenmaal schriftelijk te reageren op hetgeen door de wederpartij naar voren is gebracht (repliek en dupliek).

1.3 De schriftelijke behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 7 december 2020. De beslissing is op 18 januari 2021 aan partijen verzonden.

2 De feiten

Het College gaat van de volgende feiten uit:

2.1 De moeder heeft twee kinderen. De dochter is geboren in 2002 en inmiddels meerderjarig, de zoon is geboren in 2005.

2.2 De moeder en haar ex-partner, de vader van de kinderen, gezamenlijk aan te duiden als: de ouders, zijn uit elkaar. Het ouderlijk gezag over de zoon wordt gezamenlijk uitgeoefend door de

ouders. Het ouderlijk gezag over de dochter, toen zij nog minderjarig was, werd ook gezamenlijk uitgeoefend door de ouders.

2.3 In maart 2018 heeft de moeder twee hulpvragen bij de gemeente neergelegd ten behoeve van de zoon, namelijk: begeleiding bij het plannen, maken en leren van het huiswerk en begeleiding voor zijn loyaliteitsconflict omdat de ouders gescheiden van elkaar leefden. Op 1 mei 2018 is de jeugdprofessional gestart met het bieden van hulpverlening aan de zoon op basis van een persoonsgebonden budget (hierna te noemen: een PGB) van 13 uur per maand. De moeder was daarin de opdrachtgever.

2.4 Vanaf 1 juni 2018 is de jeugdprofessional ook begonnen met het bieden van hulpverlening aan de dochter. De drie hulpvragen van de dochter waren: de dochter en moeder vaardigheden aanleren over hoe om te gaan met hun wederzijdse conflicten, de dochter beter in haar vel laten zitten en het aanleren van handvatten en vaardigheden hoe om te gaan met de moeizame relatie met haar vader. Voor de dochter betrof het een PGB met een onregelmatig aantal uur. Gezien de leeftijd van de dochter, op het moment van het starten van de hulpverlening zestien jaar, was zij daarin de opdrachtgever.

2.5 Op 20 augustus 2018 heeft de moeder meerdere WhatsApp berichten aan de jeugdprofessional gestuurd. Op 21 augustus 2018 heeft de jeugdprofessional daarop per e-mailbericht gereageerd. Het e-mailbericht is aan beide ouders verzonden en daarin is onder meer het volgende geschreven:
"[Ouders],
Van mijn kant even een mailtje als respons op een aantal appjes van [moeder] waarin zij haar zorgen en, als ik het goed inschat, onmacht uit over de situatie. Ik ervaar bij jullie beide een fijne en welwillende inzet. Desondanks weet ik dat er, in ieder geval bij [moeder], verdrietige en soms schuldige gevoelens bestaan met betrekking tot het vormgeven van de opvoeding.
Het lijkt me goed om even samen met jullie te inventariseren wat er nodig is. Onderstaand zal ik mijn voorstel schetsen, welke we met ingang van 1 september wekelijks in kunnen gaan (blijven) zetten.
Als er aanvullingen zijn, dan hoor ik dat heel graag. Dan kunnen we kijken hoe we dat het beste vorm kunnen geven om de lasten voor iedereen te verlagen.
Bij start van de PGB aanvraag is aangegeven dat het voor [zoon] van belang zou zijn om iemand te hebben waarmee hij zijn schema, huiswerk en schoolse situatie kan structureren.
Daarnaast kan er op die manier enige sturing en een klankbord zijn voor de situatie thuis. (…) Nu vraag ik me af of bovenstaande, dat gebaseerd is op zo'n 3 uur per week, voldoende en jullie inziens passend lijkt voor [zoon]. [Moeder] gaf namelijk ook aan dat de dagelijkse zorg haar soms teveel wordt. Zijn er mogelijkheden dat de kinderen dan bijvoorbeeld nog iets meer bij jou zijn, [vader]? En is dat überhaupt wat voor jullie beide/allen wenselijk voelt? (…)
Met [dochter] heb ik afgesproken dat ik ook voor haar een klankbord vorm. Het is de bedoeling dat ze haar zorgen op die manier bij mij kwijt kan. Dat kletsen komt niet uit zichzelf super makkelijk op gang, vandaar dat ik voor de zomervakantie met [dochter] met 'praatprikkels' ben gestart. Dat zijn een soort filosofische vragen die uitgangspunt voor een gesprek kunnen vormen. Daarnaast werken we bijvoorbeeld met zijn tweeën aan familieopstellingen en kunnen we kletsen over de gevoelens die daarbij komen kijken. Ook dat is volgens mij iets dat zich positief heeft ontwikkeld en daarom denk ik dat het wijs is om ook hier mee door te gaan. (…)

En daarnaast heeft [moeder] aangegeven dat zij behoefte heeft aan een stukje oudercoaching. Met haar heb ik afgesproken dat ik vanaf de start van september iedere donderdagochtend bij haar kom om hierover te kletsen en vaardigheden aan te leren en deze te oefenen zodat dit de thuissituatie makkelijker zou kunnen maken. Dat zal uiteindelijk neerkomen op zo'n twee uur per week. Ook hebben wij gesproken over de mogelijkheid tot 'mindfull parenting' , Dat is een methodiek waar een oud collega van mij zich in aan het specialiseren is. Dit zouden nog mooie mogelijkheden voor de toekomst kunnen zijn."

2.6 Naar aanleiding van bovenstaand e-mailbericht, en de opvolgende onderlinge correspondentie tussen de moeder en de jeugdprofessional, heeft de jeugdprofessional op 22 augustus 2018 per e-mailbericht aan de moeder laten weten dat zij de hulpverlening aan de moeder en kinderen per direct stopt. Diezelfde dag heeft de jeugdprofessional ook de Sociale Verzekeringsbank (hierna te noemen: de SVB) en de gemeente per e-mailbericht daarover geïnformeerd, de ouders zijn daarvan in de cc geplaatst.

2.7 Op 6 september 2018 heeft – op verzoek van de moeder – een eindgesprek plaatsgevonden met de ouders, de jeugdprofessional en de casemanager van de gemeente.

2.8 Op 17 december 2018 heeft de moeder per e-mailbericht een kerstwens, met negatieve lading, aan de jeugdprofessional gestuurd. De jeugdprofessional heeft vanwege de inhoud van het e-mailbericht een melding gedaan bij Veilig Thuis. Op 11 januari 2019 heeft Veilig Thuis de melding met de moeder en de casemanager van de gemeente besproken. In de afsluitbrief van Veilig Thuis van 29 januari 2019 is opgenomen dat het vermoeden van kindermishandeling niet bevestigd is, en dat de moeder adequate hulpverlening voor zichzelf en de kinderen geregeld heeft.

2.9 De jeugdprofessional staat sinds [datum] 2015 als pedagoog geregistreerd in het Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ).

3 Het beoordelingskader

3.1 Het College beantwoordt de vraag of een jeugdprofessional met het (beroepsmatig) handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening. Hierbij wordt rekening gehouden met de professionele standaard (de voor de jeugdprofessional geldende beroepscode, de richtlijnen en de veldnormen) ten tijde van het klachtwaardig handelen. Bij de tuchtrechtelijke toetsing gaat het er niet om of het handelen van een jeugdprofessional beter had gekund.

3.2 Het College toetst het (beroepsmatig) handelen van de bij SKJ geregistreerde professional aan de algemene tuchtnorm. Het College is niet bevoegd om klachten over het handelen en nalaten van andere personen of van de instelling te toetsen.

4 De klacht, het verweer en de beoordeling

De vier in het klaagschrift genoemde klachtonderdelen worden één voor één besproken en beoordeeld. Per klachtonderdeel worden de klacht, het verweer en de conclusies van repliek en dupliek zakelijk en samengevat weergegeven. Aan het eind van ieder klachtonderdeel volgt het

oordeel van het College. Het geheel eindigt met een conclusie.

4.1 Klachtonderdeel 1

4.1.1 De moeder verwijt de jeugdprofessional dat de privacy is geschonden van de moeder en haar dochter.

Toelichting:
De jeugdprofessional heeft op 21 augustus 2018 het e-mailbericht aan de ouders gestuurd zoals opgenomen onder 2.5 van deze beslissing. Met het verzenden van dit e-mailbericht is allereerst de privacy van de moeder geschonden. In het e-mailbericht is namelijk opgenomen dat de moeder zich verdrietig en schuldig voelt rondom het vormgeven van de opvoeding, dat de dagelijkse zorg haar soms teveel wordt en dat zij behoefte heeft aan oudercoaching. Deze vermeldingen raken de persoonlijke problematiek van de moeder en dat is in vertrouwen met de jeugdprofessional gedeeld. Ook is deze informatie niet rechtstreeks gelinkt aan de hulpvraag van de kinderen (huiswerkbegeleiding en het gescheiden wonen van ouders). Deze informatie mag dan ook niet zomaar met de vader gedeeld worden. De jeugdprofessional had vooraf met de moeder, als verzorgende ouder, moeten afstemmen welke informatie met de vader gedeeld wordt. Voor wat betreft de oudercoaching, dat is hulpverlening specifiek gericht op de moeder naar aanleiding van haar hulpvraag. Dat de kinderen mogelijk profijt van deze hulpverlening kunnen hebben, is onvoldoende om de privacy van de moeder te mogen schenden. Bij het delen van deze informatie is de jeugdprofessional zelfs in detail getreden over de dag, frequentie en manier waarop zij deze hulpverlening zal verlenen. Dat is vernietigend geweest voor het vertrouwen van de moeder in de professionaliteit van de jeugdprofessional.
Ten tweede heeft de jeugdprofessional met het e-mailbericht ook de privacy van de dochter geschonden. Daarbij is relevant dat de dochter ten tijde van de hulpverlening zestien jaar oud was. Het wettelijk kader maakt dat informatie over haar behandeling alleen met de ouders gedeeld mag worden als er voorafgaande toestemming van de dochter is voor het verstrekken van informatie. Sterker nog, bij de start van de hulpverlening heeft de dochter aangegeven dat zij niet wil dat de vader geïnformeerd wordt. Desondanks is de vader geïnformeerd middels een soort evaluatie van de verleende hulpverlening. De informatie is gedeeld zonder overleg met de dochter en zonder haar toestemming.
De jeugdprofessional ziet niet in dat zij heeft gehandeld in strijd met wetgeving en de Beroepscode Nederlandse vereniging van pedagogen en onderwijskundigen 2017 (hierna: de Beroepscode NVO). Daarvoor wordt verwezen naar de reactie van de jeugdprofessional van 15 oktober 2018 op een eerdere brief van de advocaat van de moeder. Uit deze reactie kan geconcludeerd worden dat de jeugdprofessional het lastig vindt om te reflecteren op haar eigen handelen en dat zij het belang van het kind belangrijker vindt dan wetgeving.

4.1.2 De jeugdprofessional voert het volgende aan:
In de zomer van 2018 – mede vanwege afwezigheid van de jeugdprofessional – was afgesproken dat de zorginvulling weer opgepakt zou worden in september met het starten van het schooljaar. In de tussenliggende periode ontving de jeugdprofessional zeer regelmatig WhatsApp berichten van de moeder met zorgen, vragen of informatie. Op 20 augustus 2018 ging het om meerdere berichten gedurende de dag waarin de moeder aangaf dat er crisis was. De jeugdprofessional heeft de volgende dag laten weten dat zij per e-mailbericht zou reageren, waarbij zij ook het e-

mailadres van de vader verzocht had zodat hij daarbij betrokken zou worden. Volgens de jeugdprofessional waren zij namelijk bezig om vanaf begin september een ritme te vinden waarin ieder gezinslid zou weten waar hij of zij aan toe was. Daarom heeft de jeugdprofessional per e-mailbericht willen inventariseren wat er (nog meer) nodig was voor alle gezinsleden, zo ook voor de vader. Het e-mailbericht is overduidelijk verkeerd gevallen, waarvoor de jeugdprofessional verantwoording wil nemen en excuses aan de moeder aanbiedt. De jeugdprofessional wil daarbij wel te kennen geven dat zij te allen tijde geprobeerd heeft in het belang van de kinderen te handelen.
Voor wat betreft de mogelijke privacyschending betreffende de moeder in het e-mailbericht, wordt het volgende aangevoerd. Teruglezende is de woordkeuze inderdaad niet wijselijk gekozen. De moeder heeft echter in gesprekken met de jeugdprofessional laten weten dat de informatie niet onbekend was bij de vader, want er was daarover onderling contact tussen de ouders. De jeugdprofessional heeft in het belang van de kinderen geprobeerd te handelen door de vader in het proces van hulpverlening en de PGB-begroting te (willen) betrekken, en de te nemen vervolgstappen.
De informatie over de dochter was eveneens bekend bij de vader waardoor er geen sprake is van een privacyschending van de dochter. De jeugdprofessional heeft de dochter zelfs een keer bij de vader opgehaald en toen met de dochter en vader gesproken over de inzet van de jeugdprofessional. De dochter heeft nooit te kennen gegeven dat zij het gevoel gehad had dat haar privacy geschonden werd, ook niet in het contact dat zij hebben gehad na het versturen van het e-mailbericht.
Tot slot wordt opgemerkt dat het e-mailbericht nooit bij de vader terecht is gekomen, omdat de moeder het betreffende e-mailbericht onderschept heeft. De vader heeft tijdens het eindgesprek van 6 september 2018 bevestigd dat hij het e-mailbericht nooit gelezen heeft.

4.1.3 De moeder voert in de conclusie van repliek het volgende aan:
Het klopt dat de moeder het e-mailadres van de vader gegeven heeft. Met als reden dat de vader geïnformeerd kon worden over de hulpverlening aan de zoon, maar niet om informatie te delen over de moeder. De jeugdprofessional heeft onvoldoende toegelicht waarom het in het belang van de kinderen geacht werd om informatie aan de vader te verschaffen die zag op de geboden hulpverlening aan de moeder. Hoewel de jeugdprofessional erkent dat het delen van deze informatie niet handig was, wordt niet erkend dat deze informatie niet met de vader gedeeld had mogen worden.
Wat betreft de informatie over de dochter, is het niet relevant dat de vader daarmee al bekend was. Daarnaast staat de jeugdprofessional er niet bij stil dat schriftelijke informatie van een jeugdprofessional voor de vader een andere status en bruikbaarheid heeft, met meer gewicht, dan informatie dat op een andere manier wordt verkregen. Ook de redenering dat de dochter zelf niet geklaagd heeft, is niet relevant. Informatie delen met de gezaghebbende ouder, mag enkel met toestemming van de dochter gezien haar leeftijd. Deze toestemming had de jeugdprofessional niet, anders was dat wel in het verweer benoemd en aangetoond.
Ook het gegeven dat het e-mailbericht niet bij de vader is aangekomen, doet er niet toe. De jeugdprofessional had immers de intentie het betreffende e-mailbericht met de vader te delen, waarvan de inhoud in strijd met de regels is. Volgens de moeder heeft de vader het e-mailbericht wel ontvangen en gelezen.

4.1.4 De jeugdprofessional voert in de conclusie van dupliek het volgende aan:

De moeder heeft in de e-mailberichten van 21 augustus 2018 geschreven dat zij zou kijken of zij het e-mailbericht van de jeugdprofessional voor de vader zou kunnen onderscheppen, en later die dag bevestigend laten weten dat de vader het waarschijnlijk niet te lezen zou krijgen. Zoals reeds aangevoerd in het verweer, heeft de vader in het eindgesprek laten weten het bedoelde e-mailbericht niet te hebben ontvangen.

4.1.5 Het College overweegt als volgt:
Allereerst wordt opgemerkt dat uit de stukken niet vastgesteld kan worden of de vader het e-mailbericht van 21 augustus 2018 daadwerkelijk gelezen heeft, nu beide partijen daarover anders verklaren. Het College is echter van oordeel dat het bevoegd is een oordeel te geven over het e-mailbericht, omdat de jeugdprofessional de intentie had dat beide ouders het e-mailbericht ontvingen en bekend werden met de inhoud daarvan. In het geval de vader het e-mailbericht niet gelezen heeft, is dat slechts vanwege het handelen van de moeder.
Ten tweede wordt ingegaan op de vraag of de jeugdprofessional met het e-mailbericht de privacy van de moeder geschonden heeft. Het College beantwoordt deze vraag bevestigend en overweegt daartoe als volgt. Ten aanzien van de moeder leest het College in het e-mailbericht van de jeugdprofessional de volgende informatie: *"Van mijn kant even een mailtje als respons op een aantal appjes van [moeder] waarin zij haar zorgen en, als ik het goed inschat, onmacht uit over de situatie. (...) Desondanks weet ik dat er, in ieder geval bij [moeder], verdrietige en soms schuldige gevoelens bestaan met betrekking tot het vormgeven van de opvoeding. (...) [Moeder] gaf namelijk ook aan dat de dagelijkse zorg haar soms teveel wordt. (...) En daarnaast heeft [moeder] aangegeven dat zij behoefte heeft aan een stukje oudercoaching. Met haar heb ik afgesproken dat ik vanaf de start van september iedere donderdagochtend bij haar kom om hierover te kletsen en vaardigheden aan te leren en deze te oefenen zodat dit de thuissituatie makkelijker zou kunnen maken. Dat zal uiteindelijk neerkomen op zo'n twee uur per week. Ook hebben wij gesproken over de mogelijkheid tot 'mindfull parenting' , Dat is een methodiek waar een oud collega van mij zich in aan het specialiseren is. Dit zouden nog mooie mogelijkheden voor de toekomst kunnen zijn."*
Het College stelt uit deze passages vast dat in het e-mailbericht vertrouwelijke informatie over de moeder gegeven is. De vertrouwelijke informatie betreft de passages over het vormgeven van de opvoeding door de moeder, hoe zij zich daarbij voelt en op welke wijze en met welke frequentie hulpverlening aan haar verleend wordt. Met verwijzing naar artikel 11 van de Beroepscode NVO is een jeugdprofessional verplicht tot geheimhouding van hetgeen hem of haar ter kennis komt in verband met de professionele relatie met de cliënt (lid 1 van genoemd artikel). Wanneer de jeugdprofessional vindt dat er informatie gedeeld dient te worden, dient de cliënt op een passende wijze uitgelegd te worden waarom de informatieverstrekking van belang is, met wie informatie gedeeld dient te worden en om welke informatie het gaat (lid 3 van genoemd artikel). Daarnaast dient de jeugdprofessional zich er allereerst toe in te zetten dat de cliënt zelf de bedoelde informatie doorgeeft, dan wel dient expliciet toestemming te zijn verkregen (lid 2 van genoemd artikel). Nu de jeugdprofessional op eigen initiatief de vertrouwelijke informatie over de moeder omschreven heeft, zonder haar te informeren of voor het delen toestemming te vragen, wordt geconcludeerd dat in strijd met artikel 11 lid 1, 2 en 3 van de Beroepscode NVO en daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld is.
Ten derde ziet het andere verwijt in dit klachtonderdeel op de vraag of de jeugdprofessional met haar e-mailbericht van 21 augustus 2018 eveneens de privacy van de dochter geschonden heeft. Deze vraag beantwoordt het College ontkennend en daartoe wordt als volgt overwogen. Over de dochter heeft de jeugdprofessional in het e-mailbericht het volgende geschreven: *"Met [dochter]*

heb ik afgesproken dat ik ook voor haar een klankbord vorm. Het is de bedoeling dat ze haar zorgen op die manier bij mij kwijt kan. Dat kletsen komt niet uit zichzelf super makkelijk op gang, vandaar dat ik voor de zomervakantie met [dochter] met 'praatprikkels' ben gestart. Dat zijn een soort filosofische vragen die uitgangspunt voor een gesprek kunnen vormen. Daarnaast werken we bijvoorbeeld met zijn tweeën aan familieopstellingen en kunnen we kletsen over de gevoelens die daarbij komen kijken. Ook dat is volgens mij iets dat zich positief heeft ontwikkeld en daarom denk ik dat het wijs is om ook hier mee door te gaan. (…)" Het College stelt hieruit vast dat slechts algemene informatie over de hulpverlening aan de dochter omschreven is. Het College ziet daarin geen privacy-schending van de dochter waardoor op dat punt geen sprake is van het overschrijden van een tuchtrechtelijke norm. Bovendien kan het College niet vaststellen dat de dochter geen toestemming gegeven heeft voor informatieverstrekking aan de vader. De moeder heeft dat gesteld, maar het standpunt niet onderbouwd met stukken. Daarbij heeft de jeugdprofessional dat standpunt gemotiveerd betwist door te stellen dat zij reeds eerder een gezamenlijk gesprek met de dochter en de vader gevoerd zou hebben waar ook informatie over de door haar geboden hulpverlening gedeeld zou zijn.
Ten slotte maakt de leeftijd van de dochter nog niet dat een gezaghebbende ouder helemaal geen informatierecht meer heeft. Een gezaghebbend ouder blijft tot het bereiken van de meerderjarige leeftijd verantwoordelijk voor de verzorging en opvoeding van zijn of haar kinderen, waardoor zij in dat verband ook recht blijven hebben op (algemene) informatie die daarop ziet. Dat is alleen anders wanneer het algemeen informeren van de ouder niet verenigbaar is met de zorg van een goed hulpverlener/pedagoog.

4.1.6 Het College is van oordeel dat het klachtonderdeel gedeeltelijk gegrond is, namelijk voor wat betreft het schenden van de privacy van de moeder.

4.2 Klachtonderdeel 2

4.2.1 De moeder verwijt de jeugdprofessional dat onterecht en zonder overleg een voorstel is gedaan richting de vader over de omgangsfrequentie (het College begrijpt: de zorgregeling).

Toelichting:
In het e-mailbericht van 21 augustus 2018 doet de jeugdprofessional de suggestie dat de kinderen meer bij de vader zouden kunnen zijn, omdat de dagelijkse zorg voor de moeder soms teveel wordt. De jeugdprofessional wist echter dat de ouders verwikkeld waren in een echtscheidingsprocedure. Met de moeder is niet overlegd over dit voorstel en het is niet aan de jeugdprofessional om een voorstel over de omgang aan de vader te doen. De jeugdprofessional heeft hierin zichzelf haast de rol van een gezinsvoogd/jeugdbeschermer toegeëigend die zelfstandig stappen in de omgang kan zetten.

4.2.2 De jeugdprofessional voert het volgende aan:
De jeugdprofessional was inderdaad wellicht niet de aangewezen persoon om de vraag te stellen over de omgangsfrequentie. De jeugdprofessional heeft echter ook hier het belang van de kinderen voorop willen stellen. Bovendien, zoals reeds aangevoerd onder het verweer tegen klachtonderdeel 1, is het betreffende e-mailbericht nooit bij de vader aangekomen.

4.2.3 De moeder voert in de conclusie van repliek het volgende aan:
Gelet op de erkenning van de jeugdprofessional staat volgens de moeder onbetwist vast dat het

klachtonderdeel gegrond is.

4.2.4 De jeugdprofessional voert in de conclusie van dupliek het volgende aan:
Het standpunt van de moeder dat het klachtonderdeel gegrond is, is incorrect en verdient een nuance. De jeugdprofessional heeft geen advies gegeven, maar een suggestie gedaan aan de gezaghebbende ouders over de omgang in de vakantieperiode. De jeugdprofessional heeft getracht de ouders zelf actief te laten zoeken naar oplossingen en daar mogelijkheden/toekomstperspectief aan toe te voegen. Er is niet aangestuurd op daadwerkelijke opvolging van de suggesties van de jeugdprofessional, hetgeen zeker een verschil is met handelen van jeugdbeschermers. In het eerdere verweer erkent de jeugdprofessional dan ook dat zij – in tegenstelling tot een jeugdbeschermer – niet de aangewezen persoon was voor een dergelijke uiting, maar het klachtonderdeel wordt ongegrond geacht omdat het om een suggestie gaat en niet om een oplegging van de uitvoering.

4.2.5 Het College overweegt als volgt:
In dit klachtonderdeel wordt de jeugdprofessional verweten dat zij over de zorgregeling het volgende heeft opgenomen in het e-mailbericht van 21 augustus 2018: *"[Moeder] gaf namelijk ook aan dat de dagelijkse zorg haar soms teveel wordt. Zijn er mogelijkheden dat de kinderen dan bijvoorbeeld nog iets meer bij jou zijn, [vader]? En is dat überhaupt wat voor jullie beide/allen wenselijk voelt?"* Naar het oordeel van het College doet de jeugdprofessional slechts een voorstel/suggestie, waarbij de vraag gesteld wordt hoe beide ouders daar tegenaan kijken. Van het opleggen of vaststellen van een bepaalde zorgregeling is geen sprake, waardoor geen tuchtrechtelijke norm geschonden is. Wel wil het College de jeugdprofessional erop wijzen dat in zaken waarbij echtscheidingsproblematiek speelt, dergelijke kwesties (zeer) gevoelig kunnen liggen wat maakt dat voorzichtigheid geboden is rondom het onderwerp en het (schriftelijk) doen van dergelijke voorstellen.

4.2.6 Het College is van oordeel dat het klachtonderdeel ongegrond is.

4.3 Klachtonderdeel 3

4.3.1 De moeder verwijt de jeugdprofessional dat haar dienstverlening op zeer onprofessionele wijze is beëindigd.

Toelichting:
De jeugdprofessional heeft op 22 augustus 2018 niet professioneel gehandeld rondom het einde van haar dienstverlening. Zij heeft zonder overleg per direct, zonder nazorg of doorverwijzing, de dienstverlening stilgelegd. Dit alles naar aanleiding van de ontstane e-mailcorrespondentie tussen de jeugdprofessional en de moeder vanaf 21 augustus 2018 (klachtonderdelen 1 en 2). De reden die de jeugdprofessional geeft, is dat zij zich als persoon en jeugdprofessional door de moeder in haar integriteit aangetast voelt. Dit terwijl de moeder in de e-mailberichten heeft benadrukt dat het niet persoonlijk bedoeld is. Telefonisch contact is niet meer mogelijk geweest, omdat de jeugdprofessional het telefoonnummer van de moeder geblokkeerd had. Uiteindelijk heeft op voorstel van de moeder toch een eindgesprek plaatsgevonden. Vervolgens is alleen voor de zoon een eindverslag opgemaakt (op verzoek van de moeder). Daarin is echter een verkeerd beeld geschetst rondom het einde van de dienstverlening, namelijk dat met wederzijdse goedkeuring besloten is de zorg af te ronden. Dat is in tegenstelling tot hetgeen vermeld is in het e-mailbericht

van 22 augustus 2018. Er wordt geen reflectie getoond op het eigen aandeel van de jeugdprofessional in het spaak lopen van de samenwerking, er wordt zelfs een beeld geschetst dat dit in gezamenlijke harmonie bepaald is.
In het geval van de dochter is de dochter, als PGB-houder, niet geïnformeerd over het per direct beëindigen van de hulpverlening. Ook is voor haar geen eindverslag opgesteld. Bovendien is het onbegrijpelijk waarom de hulpverlening gestopt is naar aanleiding van de e-mailcorrespondentie met de moeder. De moeder was niet de PGB-houder of ontvanger van deze hulpverlening. Concluderend heeft de jeugdprofessional de hulpverlening op onprofessionele wijze beëindigd nadat de moeder kritiek getoond had op het handelen rondom de privacyschending. Er is verzuimd met de moeder in gesprek te gaan, evenmin zijn de kinderen over het besluit geïnformeerd. Ook is geen initiatief genomen tot een eindgesprek- of evaluatie. Het eindverslag van de zoon is enkel op verzoek van de moeder opgesteld en voor de dochter is dat nagelaten.

4.3.2 De jeugdprofessional voert het volgende aan:
Kort na het versturen van het e-mailbericht van 21 augustus 2018 kreeg de jeugdprofessional van de moeder de reactie dat zij een advocaat zou gaan raadplegen over het schadelijke handelen. Een situatie die niet stoelt op vertrouwen en waarbij een juridische procedure gestart wordt, is voor de jeugdprofessional geen werkbare situatie. Omdat met deze communicatie de professionele en persoonlijke grenzen van de jeugdprofessional bereikt waren, heeft zij op dat moment gekozen voor zelfbehoud.
Naderhand is de zorg volgens de richtlijnen afgehandeld. Er is een eindgesprek geweest, de SVB is geïnformeerd dat de declaraties zouden stoppen, het sociaal wijkteam van de gemeente heeft een terugkoppeling gekregen en er zijn twee eindverslagen geschreven. Het klopt dat het eindverslag van de dochter niet bij de ouders terecht gekomen is, gezien de leeftijd van de dochter en het ontbreken van haar toestemming voor het delen van het eindverslag. Met de kinderen is overleg geweest die goede onderbouwing aandroegen waarom ook zij kozen voor afronding van de zorg.
Dat de moeder herhaaldelijk blijft aanvoeren dat de zorg niet juist is afgesloten, ervaart de jeugdprofessional als laster en smaad. De jeugdprofessional ervaart een persoonlijke afgunst van de moeder en voelt zich daardoor tot op de dag van vandaag opgejaagd.

4.3.3 De moeder voert in de conclusie van repliek het volgende aan:
Wat betreft de door de jeugdprofessional gekozen bewoording *“laster en smaad”*, wordt de voorzitter van het College verzocht een ordemaatregel op grond van artikel 14.1 van het Tuchtreglement toe te passen en de inhoud van deze opmerking niet bij het verweer te betrekken.
In reactie op het inhoudelijke verweer wordt het volgende aangevoegd. Van een jeugdprofessional mag verwacht worden dat de cliënt minimaal geïnformeerd wordt wanneer het telefoonnummer geblokkeerd wordt. De jeugdprofessional laat ook achterwege dat het initiatief tot een eindgesprek bij de moeder lag. Voor wat betreft de eindverslagen betwist de moeder dat er twee zijn opgesteld. De jeugdprofessional heeft nagelaten het verweerschrift te voorzien van het eindverslag van de dochter. De jeugdprofessional is ook niet ingegaan op de volgende twee stellingen van de moeder: dat de dochter niet geïnformeerd is over het per direct stoppen van de hulpverlening en dat in het eindverslag van de zoon is opgenomen dat het besluit tot stopzetten van de hulpverlening in gezamenlijke harmonie is genomen.

4.3.4 De jeugdprofessional voert in de conclusie van dupliek het volgende aan:

De jeugdprofessional is altijd per e-mail bereikbaar geweest voor de moeder en heeft ook op haar e-mailberichten gereageerd, bijvoorbeeld op het voorstel tot een eindgesprek. Omdat de moeder herhaaldelijk en meerdere keren per dag WhatsApp berichten stuurde en voicemails insprak, heeft de jeugdprofessional er inderdaad voor gekozen de communicatie enkel per e-mail te laten verlopen en het telefoonnummer te blokkeren.
Voor het delen van het eindverslag van de dochter heeft de jeugdprofessional geen akkoord van de dochter gekregen. Haar privacy is de reden dat het eindverslag niet gedeeld is in de tuchtprocedure.

4.3.5 Het College overweegt als volgt:
Allereerst wordt ingegaan op het verzoek van de moeder om een ordemaatregel op grond van artikel 14.1 van het Tuchtreglement toe te passen. Dit verzoek wordt afgewezen gezien de in beginsel bestaande vrijheid van partijen datgene in een tuchtprocedure naar voren te brengen wat zij relevant achten voor de behandeling van de zaak. Bovendien is de uitlating naar het oordeel van het College enkel een beschrijving van het gevoel van de jeugdprofessional, hetgeen -marginaal toetsend- niet evident grievend wordt geacht aan het adres van de moeder.
Voorts overweegt het College als volgt ten aanzien van de voorliggende verwijten rondom het beëindigen van de hulpverlening. Op grond van artikel 9 lid 4 van de Beroepscode NVO aanvaardt de pedagoog uitsluitend opdrachten die hij of zij, gelet op zijn bekwaamheid, als een goed pedagoog kan uitvoeren. Naar analogie van dit artikel is een pedagoog op elk moment van een hulpverleningstraject ook bevoegd een opdracht te beëindigen dan wel terug te geven wanneer de pedagoog meent de opdracht niet meer goed te kunnen uitvoeren en/of kan voldoen aan de hulpvraag. Kennelijk heeft de e-mailcorrespondentie tussen de jeugdprofessional en de moeder (dan wel moeders advocaat) gemaakt dat de jeugdprofessional zich met een dergelijke situatie geconfronteerd zag waardoor zij haar dienstverlening per direct beëindigd heeft. De vraag die nu voorligt is of het beëindigen heeft plaatsgevonden met inachtneming van de professionele standaard.
Artikel 27 van de Beroepscode NVO schrijft voor dat de pedagoog de professionele relatie afsluit met een evaluatie. Het College stelt vast dat het eindgesprek c.q. evaluatie, op initiatief van de moeder, heeft plaatsgevonden op 6 september 2018. Nu een eindgesprek c.q. evaluatie heeft plaatsgevonden, is genoemd artikel niet geschonden en van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen geen sprake. Dat neemt echter niet weg dat het College het met de moeder eens is dat het beter was geweest wanneer de jeugdprofessional het initiatief tot het eindgesprek genomen had. Een tuchtrechtelijke beoordeling gaat echter niet om de vraag of het handelen beter had gekund.
Voor wat betreft het verwijt dat het nummer van de moeder geblokkeerd is, heeft de jeugdprofessional verklaard dat zij deze stap genomen had vanwege het veelvuldig ontvangen van berichten en voicemails van de moeder. Ter bewaking van haar eigen grenzen, heeft de jeugdprofessional ervoor gekozen de correspondentie – na het beëindigen van de dienstverlenging – slechts per e-mail te laten verlopen. Het College kan deze afweging niet beoordelen, omdat beide partijen hebben nagelaten stukken te overleggen die zien op de voorafgaande correspondentie (de berichten van moeder). Bij gebrek aan feitelijke onderbouwing wordt het verwijt daarom ongegrond verklaard.
Dan rest nog de vraag of de jeugdprofessional met het beëindigen van haar hulpverlening richting de kinderen een tuchtrechtelijk verwijt gemaakt kan worden. Partijen spreken elkaar tegen ten aanzien van het informeren van de kinderen, hetgeen al dan niet met hen besproken is en of een eindverslag ten aanzien van de dochter is opgesteld. Ten aanzien van deze verwijten is het

eindverslag van de zoon overgelegd, waarin inderdaad opgenomen is dat de hulpverlening beëindigd is met wederzijdse goedkeuring. Daarover heeft de jeugdprofessional aangevoerd dat dit overeenkomt met de wijze waarop dit is overlegd met de zoon. Ook heeft de jeugdprofessional gesteld dat voor de dochter wel degelijk een eindverslag is opgesteld, maar dat deze niet overgelegd kan worden gezien de leeftijd van de dochter en haar toestemming daarvoor ontbreekt. Nu er sprake is van een gemotiveerde betwisting van de verwijten van moeder, kan het College onvoldoende de gang van zaken rond de beëindiging van de hulpverlening aan de kinderen vaststellen om te kunnen concluderen tot tuchtrechtelijk handelen aan de zijde van de jeugdprofessional.

4.3.6 Het College is van oordeel dat het klachtonderdeel ongegrond is.

4.4 Klachtonderdeel 4

4.4.1 De moeder verwijt de jeugdprofessional dat een Veilig Thuis melding is gedaan zonder de zorgvuldigheid die zij daarbij dient toe te passen.

Toelichting:
De moeder heeft op 17 december 2018 een kerstwens per e-mailbericht aan de jeugdprofessional toegestuurd. De moeder weet dat de tekst hierin niet verstandig was, maar deze is in een opwelling geschreven en bevat onmacht, boosheid en teleurstelling over de situatie (zoals beschreven in de voorgaande klachtonderdelen). De tekst was sarcastisch bedoeld, zonder de bedoeling dat daaruit afgeleid diende te worden dat zij acute suïcideplannen had. De jeugdprofessional heeft na ontvangst van de kerstwens dezelfde dag een melding gedaan bij Veilig Thuis. Met de moeder is daarover niet overlegd. In de melding staat daarover vermeld dat deze keuze in overleg met Veilig Thuis is afgesproken. Veilig Thuis beschikte alleen over informatie van de jeugdprofessional, waarbij kennelijk is toegelicht dat zij enigszins bezorgd was over haar eigen veiligheid. Dit is niet zwaar of concreet genoeg om te rechtvaardigen dat de moeder niet geïnformeerd zou moeten worden over de melding. Daarvoor wordt verwezen naar artikel 12 lid 5 (wettelijke meldrechten) van de Beroepscode NVO. Bovendien heeft de moeder in de eerdere e-mailberichten bij herhaling toegelicht dat haar onvrede niet om de persoon van de jeugdprofessional ging, maar om het professionele handelen. De moeder heeft de jeugdprofessional ook nooit bedreigd of iets aangedaan, er is enkel gezegd dat zij juridische stappen overweegt. Daarnaast had de jeugdprofessional geen actueel beeld van de situatie toen de melding gedaan werd, gezien haar betrokkenheid per 22 augustus 2018 beëindigd is.
De reactie van de jeugdprofessional op de kerstwens is onprofessioneel, overtrokken en kan worden gezien als een wraakactie. Volgens de moeder wordt haar standpunt bevestigd in de afsluitende brief van Veilig Thuis van 29 januari 2019, omdat daarin staat opgenomen dat het vermoeden van kindermishandeling niet is bevestigd.

4.4.2 De jeugdprofessional voert het volgende aan:
Vanwege de tekst van de moeder in het e-mailbericht van 17 december 2018 constateerde de jeugdprofessional een kreet van wanhoop over het welbevinden van de moeder. Daardoor twijfelde de jeugdprofessional aan de psychische toestand van de moeder en het welzijn van de kinderen, maar ook aan haar eigen veiligheid. Gezien de jeugdprofessional op korte termijn een maand in het buitenland zou verblijven, heeft zij advies gevraagd aan een wijkagent en is besproken dat een

aandachtsvestiging op het adres van de jeugdprofessional gemaakt zou worden. Ook heeft zij Veilig Thuis gebeld om de casus anoniem te bespreken. Veilig Thuis heeft haar vervolgens geadviseerd om de melding op papier door te zetten en geen mededelingen aan de moeder te doen over haar melding. Daar zijn, ondanks het protocol, soms uitzonderingssituaties voor.

4.4.3 De moeder voert in de conclusie van repliek het volgende aan:
Dat de jeugdprofessional op advies van Veilig Thuis en de wijkagent heeft gehandeld, wordt niet onderbouwd met stukken. Kennelijk twijfelde de jeugdprofessional over de psychische toestand van de moeder, maar zij heeft nagelaten met de crisisdienst, GGZ of jeugdzorg te bellen. Ook is niet af te leiden waarom de jeugdprofessional aan haar eigen veiligheid twijfelde, of waar de dreiging volgens haar in zat. De enige mogelijke dreiging in het e-mailbericht richting de jeugdprofessional is de zin: *"I'll see you in court"*. Voor de moeder is het dan ook niet duidelijk waarom de melding het belang van de kinderen gediend heeft. Het e-mailbericht van de moeder werd gezien als wanhoopskreet, maar de jeugdprofessional heeft geen poging ondernomen tot het opzetten van hulp. Een Veilig Thuis melding zorgt voor veel (onnodige) onrust. Niet valt in te zien hoe het belang van de kinderen daarmee gediend is.

4.4.4 De jeugdprofessional voert in de conclusie van dupliek het volgende aan:
Het besluit heeft de jeugdprofessional gemaakt op basis van haar morele kompas en onderbuikgevoel. Mede vanwege het gegeven dat de jeugdprofessional twee dagen later naar het buitenland zou vertrekken en het e-mailbericht dreigend op haar overkwam, maakte dat er op zeer korte termijn een passende beslissing genomen moest worden. De uiteindelijke keuze is tot stand gekomen na het overleg met de wijkagent en Veilig Thuis. Op de website van Veilig Thuis staat daarover het volgende: *"Komen jullie tot de conclusie dat de situatie te lastig is? Dan kan de medewerker van Veilig Thuis je helpen om een melding te maken van je vermoedens. Dit kan anoniem"*. Een melding bij Veilig Thuis is overigens ook een vorm van actie waarbij er vervolgens aandacht en hulp aan de casus wordt geschonken.

4.4.5 Het College overweegt als volgt:
Een jeugdprofessional heeft – tot op zekere hoogte – een eigen professionele bevoegdheid om op basis van verkregen informatie (of waarnemingen) al dan niet over te gaan tot het (anoniem) overleggen met Veilig Thuis en al dan niet over te gaan tot het maken van een (anonieme) melding. Afhankelijk van de ernst van de situatie, kan een Veilig Thuis melding gemaakt worden zonder de cliënt voorafgaand te informeren. Voor een pedagoog is dit wettelijke meldrecht opgenomen onder artikel 12 lid 1 en 5 van de Beroepscode NVO. Gezien de inhoud van het e-mailbericht van de moeder van 17 december 2018 acht het College het zorgvuldig dat de jeugdprofessional daarop heeft willen acteren. De jeugdprofessional heeft aangevoerd dat zij in overleg met een wijkagent besloten had de casus voor te leggen aan Veilig Thuis en dat Veilig Thuis vervolgens geadviseerd heeft een melding te maken zonder de moeder daarover te informeren. Het standpunt van de jeugdprofessional wordt bevestigd in de afsluitbrief van Veilig Thuis van 29 januari 2019. Daarvoor wordt verwezen naar pagina 2: *"Melder heeft in overleg met de wijkagent besloten om in ieder geval haar zorgen te melden bij Veilig Thuis om dossier op te bouwen en hoopt hiermee het belang en de veiligheid van de kinderen te kunnen (blijven) waarborgen."* en pagina 1: *"In overleg met een medewerker van Veilig Thuis is afgestemd moeder nog niet te informeren gezien de huidige toestand."* Alhoewel voorop gesteld wordt dat transparantie richting alle betrokkenen wenselijk wordt geacht, is het College van oordeel dat de

jeugdprofessional gerechtvaardigd mocht afgaan op het advies dat zij ontving van de medewerker van Veilig Thuis, inhoudende dat zij de moeder niet zou informeren over de melding. De jeugdprofessional kan dan ook geen tuchtrechtelijk verwijt gemaakt worden.

4.4.6 Het College is van oordeel dat het klachtonderdeel ongegrond is.

4.5 Conclusie

4.5.1 Het College komt op grond van het vorengaande tot de slotsom dat de jeugdprofessional met betrekking tot klachtonderdeel 1 gedeeltelijk tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. In het e-mailbericht van 21 augustus 2018, gericht aan beide ouders, heeft de jeugdprofessional vertrouwelijke informatie van de moeder opgenomen. De vertrouwelijke informatie ziet op de passages over het vormgeven van de opvoeding door de moeder, hoe zij zich daarbij voelt en op welke wijze en met welke frequentie hulpverlening aan haar verleend wordt. De moeder is over deze informatieverstrekking niet vooraf geïnformeerd, evenmin is daarvoor toestemming verkregen. Het College is van oordeel dat dit een schending oplevert van artikel 11 lid 1, 2 en 3 van de Beroepscode NVO.

4.5.2 Hoewel het noodzakelijk wordt geacht dat zorgvuldig omgegaan wordt met vertrouwelijke informatie, overweegt het College dat het handelen van de jeugdprofessional op zichzelf bezien niet dermate ernstig is dat het opleggen van een maatregel gerechtvaardigd is. Temeer omdat het bedoelde e-mailbericht mogelijk de vader nooit bereikt heeft. Voorts wordt ervan uitgegaan dat dit oordeel eraan bijdraagt dat de jeugdprofessional in toekomstige gevallen haar werkwijze aanpast conform de verplichting tot geheimhouding, zodat deze in lijn is met de professionele standaard. Alles overwegende ziet het College voldoende aanleiding om af te zien van het opleggen van een maatregel aan de jeugdprofessional.

5 De beslissing

Dit alles overwegende komt het College tot de volgende beslissing:
– verklaart klachtonderdeel 1 gedeeltelijk gegrond;
– verklaart voor het overige klachtonderdelen 1 tot en met 4 ongegrond;
– ziet af van het opleggen van een maatregel.

Aldus gedaan door het College en op 18 januari 2021 aan partijen toegezonden.

mevrouw mr. S.C. van Duijn, voorzitter
mevrouw mr. L.C. Groen, secretaris